

Amerykańska Częstochowa 1955-2005.

Golden Jubilee 1955-2005 Doylestown, PA.
CAP at Orchard Lake.

Historia Amerykańskiej Częstochowy rozpoczęła się w 1951 roku wraz przybyciem do Stanów Zjednoczonych paulina, O. Michała M. Zembrzuskiego. Przez pierwsze trzy lata O. Michał pracował jako misjonarz w różnych polskich parafiach w Stanach Zjednoczonych i Kanadzie. Podczas swojej pracy kaznodziejsko-misyjnej dostrzegł potrzebę umocnienia i ożywienia polskości wśród Polonii, oraz potrzebę ukazywania bogactwa polskiej kultury. Marzeniem O. Michała było wybudowanie sanktuarium, które byłoby centrum religijno-kulturalnym.

6 listopada 1953 roku Ojcowie Paulini otrzymali pozwolenie od Stolicy Apostolskiej na erygowanie klasztoru w Doylestown, Pennsylvania. W tym samym roku kardynał O'Hara, arcybiskup Filadelfii, zezwolił na założenie domu zakonnego, oraz na kaplicę z myślą budowy przyszłego sanktuarium. Z pomocą pospieszyli kapłani i wierni, których O. Michał spotkał podczas swojej pracy misyjnej. Za pierwsze donacje zakupił 40 akrów ziemi wraz z zabudowaniami farmerskimi.

Wraz z otrzymaniem pozwolenia na założenie klasztoru O. Michał poprosił Ojca Generała Zakonu Paulinów O. Alojzego Wrzalika o nowych zakonników do pracy duszpasterskiej. 15 stycznia 1955 roku przybywa O. Stanisław Nowak z Rzymu z nominacją na pierwszego przeora. Następnie 18 lipca tego samego roku przyjeżdża br. Kazimierz Paśnik, a w 1956 roku dociera kolejny brat zakonny br. Marek Mitura. W krótkim czasie chata farmerska zostaje przerobiona na klasztor, a stodoła na kaplicę, gdzie został umieszczony Obraz Matki Bożej Częstochowskiej namalowany przez B. Rutkowskiego.

26 czerwca 1955 roku drewniana kaplica została poświęcona przez Ojca Stanisława Nowaka i dedykowana Matce Bożej Częstochowskiej. Rozpoczęła się duchowa postęga Amerykańskiej Częstochowy dla całej społeczności polsko-amerykańskiej w Stanach Zjednoczonych. Poświęcenie kaplicy było wielkim sukcesem, bowiem narodziło się nowe centrum maryjne i miejsce pielgrzymkowe. Liczni pątnicy zaczęli napływać do małego sanktuarium. Pierwsza zarejestrowana grupa pielgrzymia pod wezwaniem św. Jana Kantego przybyła z parafii św. Wawrzyńca z Filadelfii na uroczystość poświęcenia kaplicy zamienionej ze stodoły w dniu 26 czerwca 1955 r.

Wiść o nowym sanktuarium Matki Boskiej Częstochowskiej szybko obiegła okoliczne miejscowości i coraz większe rzesze pielgrzymów napływały do tego miejsca, aby polecać siebie i swoje rodziny Królowej Polski. Wkrótce kaplica stała się za mała dla potrzeb założycieli i pielgrzymów. Wszyscy spoglądali na rozpościerające się niedaleko wzgórze nazwane Wzgórzem światła. Prace budowlane rozpoczęto wraz z nadchodzącym Millenium państwa polskiego (966-1966). W realizację tego dzieła

z wielkim zaangażowaniem włączyli się polscy księża i wierni. 17 września 1963 r. podczas uroczystej procesji z uczestnictwem tysięcy wiernych umieszczono krzyż na wzgórzu, gdzie w niespełna kilka lat stanęła przepiękna świątynia. Dnia 23 sierpnia arcybiskup John Krol dokonał łamania gruntów, a do zgromadzonych wiernych powiedział: „...to miejsce jest podziękowaniem milionów Polaków, dla Maryi za wszelkie łaski które od Niej otrzymaliśmy. Mamy sanktuarium za które powinniśmy być wdzięczni. To miejsce jest pomnikiem całej Polonii...”

Po ceremonii łamania gruntów całe wzgórze zamieniło się w wielki plac budowy. W niespełna dwa lata powstał nowy kościół i klasztor dla zakonników. W niedzielę 16 października 1966 roku przy zgromadzonych licznie pielgrzymach w obecności Lyndona Baines Johnsona, prezydenta Stanów Zjednoczonych i jego rodziny, hierarchów Kościoła katolickiego i przedstawicieli władz lokalnych, arcybiskup John Krol dokonał uroczystego poświęcenia nowego kościoła pod wezwaniem Matki Boskiej Częstochowskiej, Królowej Pokoju. To historyczne wydarzenie stało się rzeczywistością a marzenia Ojców Paulinów i całej Polonii zostały zrealizowane. Dawny teren na którym znajdowała się kaplica został sprzedany, aby pokryć koszty budowy i pożyczek, które zostały zaciągnięte na budowę Sanktuarium. W 1972 roku O. Edward wraz z wolontariuszami przewiózł kaplicę na teren cmentarny. Powstanie cmentarza Matki Boskiej Częstochowskiej datuje się na 25 października 1964 roku, kiedy został on zatwierdzony przez archidiecezję filadelfijską, a następnie poświęcony.

Wraz z budową Sanktuarium Ojcowie Paulini napotkali finansowe problemy. Koszt budowy okazał się o wiele wyższy niż to przewidywały plany i kosztorysy. Doprowadziło to do finansowego kryzysu, który zażegnano dzięki opiece Matki Bożej oraz ofiarności wiernych i pomocy ludzi dobrej woli. W 25 rocznicę od powstania Sanktuarium, 28 czerwca 1980 roku wszystkie długi zostały spłacone; sanktuarium uratowane. Z upływem lat stawało się ono coraz bardziej duchowym centrum Polonii. Uroczyste procesje maryjne i eucharystyczne z każdym rokiem przyciągały do nowego sanktuarium coraz liczniejsze rzesze wiernych. Chociaż liczba pierwszej wspólnoty była niewielka, to jednak sanktuarium zyskiwało coraz większy rozgłos. Wierni z wszystkich stron, przyciągani duchowością nowego sanktuarium maryjnego, przybywali w pielgrzymkach autokarowych i pieszych by uczestniczyć w uroczystych nabożeństwach. Sanktuarium nawiedziło wielu znamienitych gości, jak prezydent Stanów Zjednoczonych Ronald Reagan oraz vice-prezydent George H. W. Bush. Kardynał Karol Wojtyła odwiedził sanktuarium dwa razy, pierwszy w 1969 roku, a następnie w 1976 roku podczas Kongresu Eucharystycznego, który wówczas odbywał się w Filadelfii. Dwa lata później został wybrany na stolicę Piotrową jako 264 papież Kościoła katolickiego. Kardynał Józef Glemp, arcybiskup warszawski wielokrotnie nawiedzał sanktuarium uczestnicząc w nabożeństwach i głosząc słowo Boże. Kardynał Adam Maida, arcybiskup Detroit jako duchowy przywódca Polonii często przybywał do Amerykańskiej Częstochowy. Kardynał Henryk Gulbinowicz wielki przyjaciel sanktuarium wielokrotnie odwiedzał Amerykańską Częstochowę. Arcybiskupi na czele z arcybiskupem Szczepanem Wesołym z Rzymu i wieloma biskupami z Polski, Watykanu i USA pielgrzymującym do tego sanktuarium.

Poprzez dziesięciolecia sanktuarium nawiedzało wiele osób, w tym wielu bezimiennych, którzy zostawili ślad swojej obecności. Tablice pamiątkowe są tego wyrazem. W głównym kościele możemy zobaczyć wiele bezcennych przedmiotów i pamiątek. Jednak najcenniejszym darem jest Cudowny Obraz Matki Bożej Jasnogórskiej pobłogosławiony przez papieża Jana XXIII 10 lutego 1962 roku. W prezbiterium u góry znajduje się wspaniała płaskorzeźba przedstawiająca Trójcę Świętą: Boga Ojca, który swoimi rękoma obejmuje Jezusa Chrystusa i Lud Boży. Nad Nimi góruje gołębica, symbol Ducha św. Poniżej chóry anielskie z wyciągniętymi trąbkami wychwalające Boga. Na ścianach bocznych

kościółta umieszczono dwa olbrzymie okna witrażowe, wschodnie przedstawiają historię Ameryki, a zachodnie prezentują historię Polski. Na ścianie tylnej umieszczono 65 głosowe organy, zadedykowane Jerzemu Popiełusce, polskiemu księdzu, który został zamordowany 19 października 1984 roku, przez komunistyczne służby bezpieczeństwa. Droga krzyżowa oraz unikalne mozaiki na bocznych ścianach kościoła są dodatkowym akcentem zachęcającym wiernych do nawiedzenia sanktuarium. Kościół jest również centrum duchowym dla różnych organizacji jak Zuchy i Harcerze, którzy w ciągu roku nawiedzają sanktuarium i uczestniczą w nabożeństwach i sakramencie Eucharystii. Przez lata miały tu miejsce bardzo szczególne uroczystości jak chociażby święcenia kapłańskie o. Michała Czyżewskiego, czy też msze św. za żołnierzy polskich poległych podczas II wojny światowej.

Wraz z rozwojem przychodzili kolejni prowincjałowie paulińscy: O. Gabryiel Lorenc, O. Zdzisław Kikowski, O. Luciusz Tyrasiński. Każdy z nich pozostawił kolejną cegiełkę w rozwoju tego miejsca. Ostatni z nich dnia 27 lutego 2000 r. dokonał łamania gruntów pod nowe Centrum Pielgrzyma i Dom Rekolekcyjny. Dzięki jego inicjatywie powstały nowe stacje drogi krzyżowej, kaplice, szczególnie Kaplica Matki Bożej Jasnogórskiej, jako serce naszego Santuarium. Kaplica ta jest repliką kaplicy z Jasnej Góry. W centralnym miejscu prezbiterium, na którym jest skupiona cała uwaga, jest kopia Cudownego Obrazu Matki Boskiej Jasnogórskiej. Inne kaplice to: Św. Pawła Pierwszego Pustelnika i Maryi z Nazaretu, kaplica Miłosierdzia Bożego i kaplica Matki Bożej z Gwadalupe, gdzie w centralnym miejscu umieszczona jest naturalnych rozmiarów kopia cudownego wizerunku Matki Bożej z Gwadalupe. Na zewnątrz kaplicy Cudownego Obrazu - na dziedzińcu znajduje się grotta Matki Bożej z Lourdes.

Sanktuarium narodowe Matki Bożej Częstochowskiej bardzo szybko stało się ulubionym miejscem wiernych pielgrzymujących z wszystkich stron Stanów Zjednoczonych. Ponadto w ciągu roku uroczystości celebrowane są tu najważniejsze święta liturgiczne oraz liczne wydarzenia religijne. Jednym z takich wydarzeń jest uroczystość Matki Bożej Różańcowej, która ma miejsce 7 października. Wieczorna procesja gromadzi tysiące wiernych, którzy przechodzą wzdłuż stacji drogi krzyżowej odmawiając różaniec. Dzień Zaduszny, obchodzony w Kościele 2 listopada, to również jeden z takich wyczekiwanych i specjalnych dni. W tym dniu z wszystkich stron przybywają wierni, aby pomodlić się na grobach swoich bliskich. Uroczystość Matki Bożej Królowej Polski obchodzona jest w maju w tym samym dniu, w którym ustanowiono Dzień Konstytucji 3 maja. Natomiast uroczystość Matki Bożej Częstochowskiej odbywa się pod koniec sierpnia jest największą uroczystością połączoną z procesją. Każdego roku, w sierpniu przybywają do sanktuarium piesze pielgrzymki, których tradycja została zaszczerpiona z Polski. Tradycja pielgrzymowania na ziemi amerykańskiej ma swój początek w roku Maryjnym 1987-88, kiedy to grupa 17 pątników wyruszyła, 12 sierpnia, z Great Medows w pieszą pielgrzymkę do sanktuarium Matki Boskiej Częstochowskiej, przybywając do celu 15 sierpnia - w dzień Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. W tych dorocznych pielgrzymkach uczestniczy ponad 3 tys. pątników. Pierwsza niedziela po Wielkanocy - Niedziela Miłosierdzia Bożego, jest jedną z największych dorocznych uroczystości obchodzonych w Sanktuarium. Ten dzień został wybrany przez Pana Jezusa jako dzień, w którym niezliczone łaski Bożego przebaczenia i miłosierdzia spływają na świat.

Złoty Jubileusz jest szczególnym czasem podziękowania Matce Boskiej Częstochowskiej za 50-lat Jej obecności w tym sanktuarium. To Ona wybrała to miejsce. Z perspektywy lat dostrzegamy Jej wieloraką pomoc i matczyne pośrednictwo. Jubileusz jest czasem podsumowania, refleksji i zadumy nad latami które minęły; czasem przebogatym w różne wydarzenia religijne i kulturalne, a

jednocześnie jest czasem spojrzenia w przyszłość.

Ojcowie Paulini wraz z pielgrzymami trwając w dziękczynieniu na modlitwie przed Obrazem Matki Boskiej Jasnogórskiej, dziękują Bogu za wielki dar sanktuarium. Poprzez lata byli wspomagani przez wielu dobrodziejów i przyjaciół, którzy swój czas, talenty poświęcali na budowanie tego Świętego Miejsca. Ich imiona wypisane są na tablicach, a przede wszystkim w sercu Częstochowskiej Matki. W rocznicę Złotego Jubileuszu dziękujemy im za lata ciężkiej pracy, ofiary, poświęcenie i miłość do Matki Bożej. Dziękując Bogu, Jasnogórskiej Matce oraz Dobrodziejom patrzymy ufnie w przyszłość, że Ta która obrała to miejsce i jest tu obecna przez 50 lat, poprowadzi nas i poświęcone Jej dzieło w kolejne stulecia